

SERVICIUL SOLUTIONARE CONTESTATII

DECIZIA nr. 138/2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Activitatea de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala 1 Contribuabili mijlocii din cadrul DGFP-MB, cu adresa nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB, prin care s-au stabilit urmatoarele:

- o diferenta de TVA de plata stabilita suplimentar de plata in suma de x lei;
- TVA aprobata la rambursare in suma de x lei, respectiv TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

Societatea contesta TVA colectata in suma de x lei.

Decizia de impunere contestata a fost emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x intocmit de organele de inspectie fiscala din cadrul aceleiasi institutii.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

Societatea a achizitionat urmatoarele bunuri destinate comercializarii ulterioare:

- in data de 05.12.2007, de la asociatii societatii, 5 masini de spalat cu jet de vapori pentru utilizare industriala, care au fost livrate pe teritoriul Ungariei si date in custodie unuia dintre asociati, in baza unui contract de custodie cu titlu gratuit;

- in data de 21.02.2008, prin import, de la x Inc - Coreea de Sud, 20 de masini de spalat cu jet de vapori pentru utilizare industriala, din care 10 masini au fost transportate in Ungaria prin SC x SA, in baza unui CMR furnizat societatii.

In mod eronat, organul de inspectie fiscala nu a recunoscut ca document justificativ acest CMR, intrucat, desi nu este datat, conform facturii nr.

800651/10.03.2008 emisa de SC Egetra Romania SA catre contestatara, reprezentand tarif transport international Romania - Ungaria, data transportului este 03.03.2008.

Destinatarul este SC X SRL si nu SC X KFT, iar adresa de destinatie este x Budapest, unde societatea din Romania are un spatiu pentru pastrarea echipamentelor, pus la dispozitie de catre unul dintre asociati.

Pe perioada supusa controlului societatea a efectuat livrari intracomunitare de bunuri in Ungaria, Polonia si Cehia cu aplicarea dispozitiilor art. 143 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003.

La stabilirea tratamentului aplicabil livrarilor efectuate de societate ar trebui avuta in vedere si situatia achizitiilor intracomunitare declarate de clientii societatii.

Din punct de vedere al locului livrarii de bunuri, livrarile efectuate pot fi considerate livrari efectuate pe teritoriul Ungariei, fapt pentru care societatea intentioneaza sa se inregistreze in scopuri de TVA in Ungaria si sa declare tranzactiile efectuate pe acestui stat.

In sustinerea contestatiei, societatea invoca decizia Curtii Europene de Justitie in cazul C - 146/05 Colee solutionat la data de 27.09.2007, dispozitiile art. 143 alin. 2 lit. a din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si art. 10 din OMFP nr. 2421/18.12.2007.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. x, Activitatea de inspectie fiscala din cadrul DGFP-MB a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, prin care s-au stabilit urmatoarele:

- o diferenta de TVA de plata stabilita suplimentar de plata in suma de x lei;
- TVA aprobata la rambursare in suma de x lei, respectiv TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

Societatea contesta TVA colectata in suma de **x lei**.

III. Fata de constatarile organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la ORC sub nr. J40/22714/04.12.2007 si are CUI 22859656.

Perioada supusa inspectiei fiscale in ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata contestata este decembrie 2007 - decembrie 2008.

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect TVA colectata in suma de x lei prin Decizia de impunere nr. x, in conditiile in care constatarile organului de inspectie nu sunt de natura sa clarifice situatia de fapt fiscala a societatii.

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala nr. x in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x, referitor la TVA colectata suplimentar in suma de x lei,

organele de inspectie fiscala au constatat ca pentru livrarile intracomunitare efectuate de societate in perioada verificata nu exista justificarea prevazuta de prevederile art. 10 alin. 1 din OMFP nr. 2421/18.12.2007, documentul de transport, respectiv CMR-ul prezentant de societate, nefiind intocmit potrivit prevederilor legale.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 126, art. 128, art. 132, art. 143 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 126. - (1) Din punct de vedere al taxei sunt operatiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele conditii:

a) operatiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) **locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România**, în conformitate cu prevederile art. 132 si 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), actionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)."

"Art. 128 - (9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, **cu exceptia non-transferurilor prevăzute la alin. (12).**

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, **nontransferul reprezintă** expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operatiuni:

(...) d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite (...)

"Art. 132. - (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un tert. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator si locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import; (...)

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate."

"Art. 143 - (2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană **care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA**, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția:

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă."

De asemenea, conform dispozițiilor art. 4 alin. 4 din OMFP nr. 2216/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

"Art. 4 - (4) Transportul bunurilor în celălalt stat membru, fără să existe o tranzacție propriu-zisă, trebuie raportat de către furnizor în registrul non-transferurilor și dacă ulterior bunurile sunt cumpărate, trebuie să se facă o mențiune în registrul non-transferurilor cu privire la factura emisă pentru această livrare intracomunitară de bunuri. Eventuala restituire în România a bunurilor respective din statul membru în care au fost transportate, nu va fi considerată transfer în acel stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, și nicio achiziție intracomunitară asimilată în România, fiind consemnată doar în registrul de nontransferuri."

Potrivit Instrucțiunilor pentru completarea Declarației recapitulative privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri, aprobate prin OPANAF nr. 552/2008:

"1.1. Declarația recapitulativă se depune trimestrial, în condițiile prevăzute de art. 156⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului, de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153 și 153¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, **care au efectuat livrări și/sau achiziții intracomunitare de bunuri**, precum și livrări și achiziții de bunuri în cadrul unei operațiuni triunghiulare, așa cum sunt definite în titlul VI din Codul fiscal.

"1. Pentru achiziții intracomunitare de bunuri **în cazul în care furnizorul nu comunică un cod valabil de TVA**, dar bunurile sunt transportate de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, **achiziția se declară în declarația recapitulativă (...).**"

Conform art. 10 din OMEF nr. 2421/2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

"Art. 10. - (1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), **se justifică pe baza următoarelor documente:**

a) factura care trebuie să contină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;
și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare."

Având în vedere dispozițiile legale mai sus invocate, rezulta că operațiunile impozabile în România sunt acele operațiuni care îndeplinesc cumulativ condițiile expres prevăzute de Codul fiscal, inclusiv aceea că locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor să fie în România.

Totodată, livrarea intracomunitară de bunuri este o operațiune scutită de taxa pe valoarea adăugată (scutire care trebuie justificată cu documente ce probează realitatea operațiunii efectuate), dacă sunt îndeplinite două condiții, și anume: bunurile livrate să fie expediate sau transportate din România într-un alt stat membru de către furnizor, cumpărător ori de altă persoană în contul acestora (condiție intrinsecă pentru a califica o livrare drept livrare intracomunitară) și cumpărătorul să dețină un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritatea fiscală din alt stat membru decât cel de plecare a bunurilor (condiție explicită pentru aplicarea scutirii).

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- în data de 05.12.2007 a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare în SC X SRL, în calitate de cumpărătoare și asociații săi, domiciliați în Ungaria, în calitate de vânzători, pentru 5 mașini de spălat cu jet de vapori pentru utilizare industrială împreună cu preparatele pentru spălat și curățat în valoare totală de x euro, pret ce nu se va plăti, acesta făcând obiectul unui contract de împrumut;

- mașinile au fost date în custodie unuia dintre asociați, în baza unui contract de custodie cu titlu gratuit, pentru a fi pastrate într-un spațiu de depozitare aflat pe teritoriul Ungariei;

- conform constatarilor organului de inspecție fiscală și potrivit susținerilor contestatei, marfa respectivă nu a fost niciodată recepționată în România;

- în data de 21.02.2008, societatea a efectuat un import de bunuri de la x Inc Coreea de Sud pentru 20 de mașini de spălat cu jet de vapori pentru utilizare industrială care au fost transportate și recepționate la sediul acesteia;

- în perioada supusă verificării, societatea a declarat că a efectuat livrări intracomunitare de bunuri, cu aplicarea dispozițiilor art. 143 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

- în vederea justificării transportului în Ungaria, pentru 10 mașini de spălat, produse de curățat și piese de schimb, societatea a prezentat un CMR, pe

care organul de inspectie fiscala nu l-a considerat drept document justificativ, intrucat nu este intocmit potrivit prevederilor legale; de asemenea, a fost anexata si factura nr. x emisa de SC x SRL.

In ceea ce priveste documentele pe care societatea are obligatia de ale prezenta organelor de inspectie fiscala in vederea justificarii transportului, legislatia privind TVA cuprinde multe trimiteri la documente care sunt reglementate prin alte acte normative (acte specifice).

Astfel ca, referitor la transportul rutier, documentele de transport sunt reglementate prin Decretul nr. 451/1972 privind aderarea Republicii Socialiste Romania la Conventia referitoare la contractul de transport international de marfuri pe sosele (CMR), care la art. 6, art. 8 si art. 30 stipuleaza urmatoarele:

"Art. 6 - 1. Scrisoarea de trasura trebuie sa contina urmatoarele

date:

- a) **locul si data intocmirii sale;**
- b) numele si adresa expeditorului;
- c) numele si adresa transportatorului;
- d) **locul si data primirii marfii si locul prevazut pentru eliberarea**

acesteia;

- e) **numele si adresa destinatarului;**
- f) denumirea curenta a naturii marfii si felul ambalajului, iar pentru marfurile periculoase, denumirea lor general recunoscuta;
- g) numarul coletelor, marcajele speciale si numerele lor;
- h) greutatea bruta sau cantitatea altfel exprimata a marfii;
- i) cheltuielile aferente transportului (pret de transport, cheltuieli accesorii, taxe de vama si alte cheltuieli survenite de la incheierea contractului si pina la eliberare);
- j) instructiunile necesare pentru formalitatile de vama si altele;
- k) indicatia ca transportul este supus regimului stabilit prin prezenta conventie si nici unei alte clauze contrare."

"Art. 8 - 1. La primirea marfii, transportatorul este obligat sa verifice:

- a) exactitatea mentiunilor din scrisoarea de trasura referitoare la numarul de colete, cit si la marcajul si la numerele lor;
- b) starea aparenta a marfii si a ambalajului ei.

2. Daca transportatorul nu are mijloace rezonabile de a verifica exactitatea mentiunilor indicate in paragraful 1 a) al prezentului articol, **el va inscrie in scrisoarea de trasura rezerve care trebuie sa fie motivate. El trebuie, de asemenea, sa motiveze toate rezervele** pe care le face cu privire la starea aparenta a marfii si a ambalajului ei. Aceste rezerve nu angajeaza pe expeditor, daca acesta nu le-a **acceptat in mod expres in scrisoarea de trasura.**"

"Art. 30 - 1. Daca destinatarul a primit marfa (...), nu a facut rezerve transportatorului, (...), se prezuma, pina la proba contrarie, ca a primit marfa in starea **descrisa in scrisoarea de trasura."**

Din prevederile legale mai sus mentionate, rezulta ca scrisoarea de trasura (CMR - ul) face dovada, pana la proba contrarie, a conditiilor contractului si a

primirii marfii de catre transportator, respectiv de catre destinatar (daca nu sunt mentionate pe CMR rezerve), neexistand prevederi legale exprese privind conditionarea valabilitatii sale de existenta datei.

Mai mult, in vederea justificarii faptului ca transportul a fost efectuat la data de 10.03.2008, precum si a faptului ca expeditorul mentionat in CMR, SC x SA, a efectuat transportul a 10 masini de spalat (inclusiv a unor produse de curatat si piese de schimb) apartinand contestatarei, a fost anexata factura nr. x emisa de SC x SA catre SC X SRL, prin care s-au facturat onorariul si comisionul transportului international Romania - Ungaria, conform x, pentru cantitatea de x Kg (aceeasi din CMR), factura pe care, de altfel, organul de inspectie fiscala nu a analizat-o (*de exemplu, prin prisma comenzii de transport din data de 29.02.2008*) pentru a putea dovedi sau nu realitatea/obiectul operatiunilor pentru care a fost intocmita.

In ceea ce priveste lotul de masini de spalat (din data de 05.12.2007 sau 21.02.2008) din care fac parte cele pentru care s-a efectuat transportul potrivit CMR-ului in cauza, organul de inspectie fiscala a facut o serie de constatari contradictorii:

- conform CMR-ului anexat, destinatarul transportului este SC X SRL si nu SC X KFT;

- initial a constatat ca cele **5 masini** de spalat din lotul din data de 05.12.2007 **nu au parasit teritoriul Ungariei**, ulterior, a constatat ca una dintre ele a fost adusa la sediul din Romania;

- la data emiterii facturii nr. x (10.03.2008), respectiv la data comenzii de transport (29.02.2008), **societatea importase deja din Coreea de Sud (21.02.2008), 20 de masini de spalat;**

- conform evidentelor si documentelor societatii, acesta figureaza in stoc la 31.12.2008, **in Romania cu 7 masini din import**, iar, **in Ungaria, in custodie, cu 5 masini din import** (in total 12 bucati). De asemenea, in afara stocului de masini importate, figureaza in stoc, **in Romania, cu o masina achizitionata in baza contractului de vanzare cumparare** din data de 05.12.2007.

Fata de cele mai sus prezentate, se retin urmatoarele, cu privire la constatările organului de inspectie fiscala:

- nu a avut in vedere dispozitiile art. 132 alin. 1 lit. c din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare, cu privire la **locul livrării** de bunurilor, in cazul masinilor de spalat achizitionate in data de 05.12.2007, respectiv daca operatiunea in cauza este/nu este impozabila in Romania;

- nu a facut nicio constatare cu privire la **modalitatea de declarare de catre societate a achizitiei** masinilor de spalat din data de 05.12.2007 (una a fost adusa pe teritoriul Romaniei);

- nu a facut nicio precizare cu privire la existenta si, eventual, modul in care a fost completat **registru non-transferurilor**, cu privire la transportul masinilor de spalat în Ungaria pentru care nu a existat o tranzactie propriu-zisă sau care ulterior au fost cumparate;

- nu a analizat toate documentele justificative detinute de societate cu privire la masinile de spalat care fac **obiectul transportului** in cauza, respectiv care fac **obiectul livrarilor intracomunitare** pentru care s-a solicitat scutire, potrivit dispozitiilor art. 143 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

În consecința, organul de soluționare a contestației nu poate stabili situația de fapt pentru operațiunile în discuție, respectiv dacă livrările intracomunitare efectuate de contestatară îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a putea beneficia de scutire de TVA, potrivit dispozițiilor art. 143 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 din OMEF nr. 2421/2007.

Prin urmare, se constată că Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală 1 contribuabili mijlocii din cadrul DGFP-MB nu a examinat toate stările de fapt și toate raporturile juridice relevante pentru impunere și nu a respectat dispozițiile pct. 102.1 și pct. 102.2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, și ale art. 7 alin. (2) și (3) "Rolul activ" din Codul de procedură fiscală, republicat.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2) și art. 105 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

"Art. 65 - (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii."

"Art. 94 - (2) Inspectia fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale."

"Art. 105 - (1) Inspectia fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Având în vedere cele de mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, urmează a se aplica dispozițiile art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv **desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul DGFP-MB, prin care s-au stabilit următoarele:

- o diferență de TVA de plată stabilită suplimentar de plată în suma de x lei;

- TVA aprobată la rambursare în suma de x lei, respectiv TVA respinsă la rambursare în suma de x lei.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 12.6 și 12.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizează:

"12.6 În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare."

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare, Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală 1 contribuabili mijlocii din cadrul DGFP-MB vor proceda la reanalizarea situației fiscale a societății, ținând cont de prevederile legale, de motivațiile acesteia, precum și de cele reținute prin prezenta.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 126, art. 128, art. 132, art. 143 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 alin. 4 din OMFP nr. 2216/2006, OPANAF nr. 552/2008, art. 10 din OMEF nr. 2421/2007, art. 6, art. 8 și art. 30 din Decretul nr. 451/1972, pct. 12.6 și 12.7 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, art. 65 alin. (2), art. 94 alin. (2), art. 105 alin. (1), art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

DECIDE

Desființează Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul DGFP-MB, cu privire la taxa pe valoarea adăugată colectată suplimentar în suma de **x lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală să procedeze la reanalizarea situației fiscale a **SC X SRL**, ținând cont de prevederile legale, de motivațiile acesteia și de cele reținute prin prezenta.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.